

Amelia Cobb

Zoe la ZOO

Puiul de leu singuratic

Ilustrații de **Sophy Williams**

Traducere din limba engleză de **Mirella Acsente**

Capitolul unu Un zoo pentru Zoe

– Taruum! Taaarruuuummm! Taa-raa-raa-ruumm!

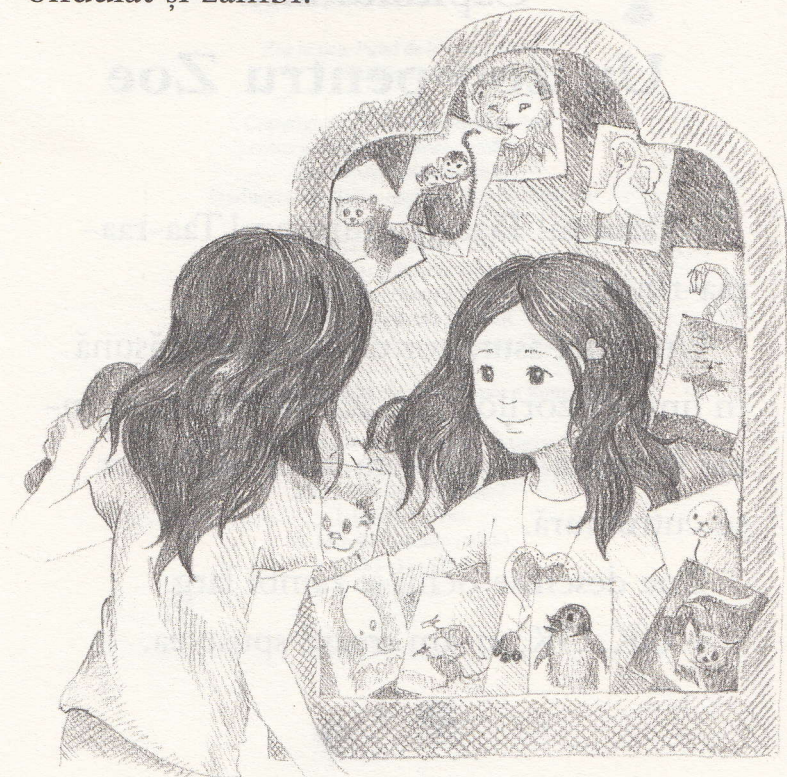
Un sunet asurzitor de trompetă răsună în liniștea zorilor. Era atât de puternic, încât fereastra din camera lui Zoe Parker se cutremură.

Zoe deschise ochii și zâmbi larg.

– OK, OK, m-am trezit! spuse ea.

După o ultimă întindere și câteva mișcări ale degetelor de la picioare, Zoe sări din pat. Își trase pe ea jeanșii și un tricou cu sclipici, apoi își puse la gât lăntișorul pe care îl purta mereu – unul drăguț, de argint, cu un medalion imprimat cu o labă de leu. Se privi în oglindă în vreme ce își trecea peria prin părul castaniu ondulat și zâmbi.

De jur împrejurul ramei oglinzii erau prinse atât de multe cărți poștale, încât cu greu își putea vedea chipul! Fiecare ilustrată era dintr-un loc îndepărtat și înfățișa un alt animal exotic. Erau acolo gazele grațioase din savana africană, un pui timid de panda din munții Chinei și mii de scalari argintii care scânteiau ca niște nestemate în fluviul Amazon.

De afară se auzi un nou sunet de trompetă. Zoe își puse pantofii și aruncă o privire către pat.

– Unde ești, Somnorilă? șopti ea. Ieși, ieși, de oriunde ai fi...

Preț de câteva clipe, totul rămase nemișcat. Apoi așternuturile începură să se miște la marginea patului.

– Aha! făcu Zoe, când apăru o mică umflătură care începu să-și croiască drum către pernă.

Apoi, foarte încet, de sub pilotă se ițiră două urechi blănoase, urmate de un căpșor moale, gri-deschis, cu doi ochi aurii uriași și strălucitori, care clipeau somnoroși. În sfârșit, apăru și o coadă cenușie, lungă și răsucită.

– Iată-te, chicoti Zoe, în timp ce Meep, micuțul lemurian-șoarece se strecura afară de sub așternuturi. Hopa sus! Micul dejun e gata!

– Miip! Miip! chițai vesel lemurianul, treaz de-a binelea.

Ieși repede din pat și sări în brațele lui Zoe, sporovăind încântat. Ea își strânse la piept prietenul pufos și îi zâmbi larg.

Se auzi din nou sunetul de trompetă, iar micul lemurian tresări speriat și se agăță de tricoul lui Zoe. Zoe râse din nou.

– Nu fi prostuț, Meep! E doar Oscar, spuse ea, deschizând larg fereastra.

Zoe zâmbi veselă când se uită către mozaicul de țarcuri pentru animale. Din camera ei vedea până departe, de la apele scânteietoare ale lacului unde înotau hipopotamii, peste întinderile de iarbă pline de zebre dungate și girafe înalte, cu trupul acoperit de pete, peste iazul plin de păsări flamingo roz, toate stând într-un picior, până la moara de vânt care dădea electricitate grădinii zoologice, cu aripile ei învârtindu-se în vânt, și până la țarcul elefanților de alături.

Lui Zoe nu i se părea ceva neobișnuit ca la capătul patului ei să doarmă un lemurian, sau să aibă în grădină un elefant, căci ea locuia în incinta grădinii zoologice a unchiului său – de fapt, fratele bunicului, dar, la fel ca mama ei, Zoe îi spunea „unchiul Horace“.

– Bună dimineată și ție, Oscar! strigă ea veselă.

Din spatele unui ficus de Bengal lucios apăru vârful unei trompe lungi și cenușii, urmată de colții, capul și imensele urechi fâlfâitoare ale lui Oscar, elefantul african.

Își ridică trompa în aer și o salută pe Zoe, iar ochii lui bătrâni și înțelepți sclipiră.

– Taruum! trâmbiță el.

– Nu, Oscar, azi nu mă duc la școală. E vacanța de sfârșit de semestru, îi strigă ea drept răspuns. Ascultă, o să vin mai târziu să te salut, da? Și dacă pot, o să-ți aduc ceva bun.

Elefanții clefăiau aproape tot timpul coajă de copac, frunze și iarbă, dar Zoe știa că le plăceau și fructele dulci, ca merele și portocalele.

Oscar își flutură urechile și scoase un sunet vesel, după care mai trâmbiță o dată.

Respect pentru oameni și cărți

– OK, o să văd dacă îți găsesc niște banane! spuse Zoe râzând.

Faptul că locuia lângă zoo nu era singurul lucru uluitor din viața ei. Zoe mai avea și un secret foarte special – putea vorbi cu animalele!

